

kunde være, smukke Plads, som kommer til at ligge foran det ny kongelige Bibliotek. Man ankede der over, at paa Grund af denne Gennembygning var man nødt til for Pladsens Skyld at opføre to Pavilloner nede paa denne Plads, og mod dem er der fra Arkitekternes Side gjort den Indvending, at de vilde skæmme Pladsen.

Saaledes som jeg ser paa det rent arkitektoniske, vil jeg foretrække den Plan, den højtærede Minister har forelagt, for den Plan, der nu er vedtagen i Folketinget, ganske simpelt af den Grund, at efter den bliver der dog nogen Udsigt til denne Plads, efter den kommer den ny Rigsdagsbygning til at ligge noget friere. — Selve det gamle kongelige Bibliotek bliver jo ikke bevaret, kan jeg gerne sige, i noget af Forslagene. Man taler nok om at bevare og benytte det gamle kongelige Bibliotek til Rigsarkivet, men i Virkeligheden bliver der saa godt som ikke Sten paa Sten af det gamle kongelige Bibliotek; man bliver ganske sikkert nødt til at rive det ned omtrent til Grunden eller i alt Fald til Stueetagen og slaa ny Vinduer ind der, der bliver ikke noget igen af det. Spørgsmaalet om dets Bevarelse har været rejst og rejst med stor Styrke af Akademiet for de skønne Kunster. Jeg har ikke tilstrækkelig Forstand paa det, men mig forekommer det, at denne Bygning ikke er af saa overordentlig arkitektonisk Skønhed, jeg kan ikke se det. Men Spørgsmaalet bliver saa, om der kan opnaas noget ved at ofre den, og der forekommer det mig, at den maa ofres af andre Hensyn. Da vi i sin Tid behandlede Forslaget om Christiansborgs Genopførelse, var den væsentligste Anke fra forskellige Sider den, at den ny Rigsdagsbygning kom til at ligge som en Sidefløj af Slottet, ikke fik nogen selvstændig Beliggenhed. Nu da man har faaet et nyt kongeligt Bibliotek, og det gamle ikke kan bruges eller i alt Fald muligvis kan undværes, kunde der foran den ny Rigsdagsbygning skabes en, efter min Mening, overordentlig smuk Plads. Man vilde derved give den ny Rigsdagsbygning noget af det Selvstændighedspræg, som den i høj Grad mangler ved at være lukket inde i en Gaard. I Akademiets Skrivelse siges der ganske vist, at denne Gaard, som man kalder den, er en meget stor Plads, den er saa bred som St. Annæ Plads. Men her maa man vel tage i Betragtning, at St. Annæ Plads ganske vist er meget bred, for saa vidt man vil betragte den som en Boulevard eller lignende, men en Gaard foran Rigsdagsbygningen af

den Størrelse, som den har, bliver i Virkeligheden aldrig stor. Rigsdagsbygningen kommer aldrig til at ligge frit, den kommer i alle Tilfælde til at ligge indeklemmt. Her er nu en Mulighed for — ganske vist ved at ofre den største Del af det gamle kongelige Bibliotek og ikke bebygge Pladsen igen, lade den være tom, regulere den og smykke den kunstnerisk — at faa en smuk Plads foran Rigsdagsbygningen, helt ned imod det ny kongelige Bibliotek. Det vilde efter min Mening give den ny Rigsdagsbygning det Selvstændighedspræg, den nu maa savne.

Spørgsmaalet bliver da, hvor Arkivet skulde faa de Lokaler, som det trænger til. Her forekommer det mig, at det i alt Fald ikke er tilstrækkeligt undersøgt, om det ikke var muligt at indrette det meget store Provianthus, som ligger der, til Rigsarkiv. Det har været foreslaaet, og Rigsarkivaren er bleven spurgt, om det kunde bruges. Han har i en Skrivelse meddelt de Anker, som han kunde have mod denne Omdannelse, men der har ingen Tegninger foreligget, man har ikke set, hvorledes det kom til at se ud, hvis man gjorde Forsøget. Det, som Rigsarkivaren særlig har anket over, var, at der ikke var Lys nok, at der ikke var Luft nok, og at Bygningen var for lang. Nu er det ganske vist, at paa enkelte Steder kunde Lysforholdene være bedre, og de kunne maaske ikke blive saa fuldt ud tilfredsstillende, som de egentlig helst skulde være; men man har dog nu benyttet vel den mørkeste Part af Provianthuset til Rigsarkivet i nogen Tid, og det er dog gaaet. — Naturligvis kunde Lysforholdene blive meget bedre i det ombyggede Provianthus, end de ere i det nuværende. Hvad Luften angaar, kan jeg nu ikke se, at man ikke der skulde kunne faa tilstrækkelig Luft, da den ene Side jo vil vende ud imod den omtalte smukke og meget store Plads, som vil kunne give rigelig Luft. Og naar saa forhaabentlig Renligheden bliver forbedret dernede, ville Arkivalierne sikkert ikke lide ved at være i en saadan Bygning. — At det er en meget lang Bygning, er ganske vist, men hvis Læse- og Udlaansstuer o. s. v. vare i Midten af Bygningen, kan jeg ikke tro andet, end at der her virkelig maatte kunne tilvejebringes en brugelig Bygning for Arkivet. At den vilde være særlig godt beliggende ved Ministerierne og Rigsdagen, er jo ganske sikkert. — I alle Tilfælde forekommer det mig, at der var Grund til nærmere at undersøge, om virkelig ikke Provianthuset kunde bruges